

— Diarulă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, KIO - PEC. — Administratore, Constantin Petrescu-C. —

Guvernul de astăzi
Mulți doresc să cada
Ca întrăga țară
Sa le fie prada,
Iarășii să dea iama
Prin alegători,
Iarășii să fie bâta
Pe la sérbători,
Iarășii să fie popa
Mare proorocu
Ungendu deputați
Sa aibă norocu.

Unit voru să fie
Fără de curmare
Multă slăvita d'astăzi
Dulce guvernare;
Caci au pensii grase,
Si diurne mari,
Si posturi și ranguri
De mari ghinărari,
Comisii numite
De caii luati,
Lefuri și husmeturi
De baș dipotați.

Noi, cătă n'avemü interese
Ca să cada iarășii puterea
Caci, de voru veni ciocoii
O să 'ncépă iarășii zavera;
Noi, care n'avemü în clică
Nici în mâncă cu ea,
Caci nici caldu, nici frig n'aduce
Celori ce-o voru susțineea;
Noi care n'avemü dorință
D'a 'nhăța diurne mari,
Nici speranță d'a ne face
Caraghiosi și călușari,
Noi privim la totă lumea,
Si vedemü — cine credea?
Că acăstă țerișeră
A ajunsu ca val de ea.

Da, căci celu ce se numesce
Ca prefectu, ca directoru
Se inecă peste-uă lună
C'unu pîrdalnicu de oscioru;
Da, căci cei ce facu serviciu
Cu credință și cu dragu
Suntu culise pentru omeni
Care 'n pungă tôte bagu;
Da, căci silnica oştirie
E supusă ne'ncetatu
Nedreptați ce sdrobesc
Orți-ce sufletu înălțatu;
Da, căci scola e ajunsă
Ca unu targu de targuieala
Unde dascălul se 'ntrece
Sa escele la tocnielă;
Da, căci nu e nici partită,
Nici principiu salutaru,
Cându partita este dată
Pe uă mână de samsaru.

Nu, nu, nu, vremu putere;

Nu vremu intrigă înjosite,
Dér voimă ca 'n țara noastră
Lighionile lihnite
Sa nu sugă fără pregetu
Ale tărui grase tîte,
Eră onești și 'nvățății
Sa înote în tărîte.

D'A LE DILLEI

Vineri la 15, corporile legiuitoră așa
fostu deschise în sessiune extraordinară...

Misiunea acestei sesiuni este din celle
mai penibile, pentru că, decisiunile Europei
relative la noi, decisiuni triste, rezul-
tate din dorință unanimă a marilor pu-
teri d'a ajunge la pace, sessiunea extraor-
dinară are să le resolve...

De aceea, rostind mesagiul domnescu
de deschidere, vocea ministrului de ex-
terne, de și cu destulă tăria, trăda ansă
amărciunea cea mai profundă, măhnirea
cea mai nemăngaiată...

**

Penibilă, repetamă, este poziunea atât
a guvernului cat și a reprezentanților
țărëi, pentru că, penibile, erași mai
repetamă, suntu decisiunile Europei de la
care, — precum se exprimă marele căpitanu
de la Grivița, — „România merită mai
multă;“ deră fiind că așa a voită Europa
și așa a hotărît, și pentru că nu noi,
cari avemul celu mai intimu interesu de
dinsa, se simu aceia cari să attentăm la
pacea europeană, „să cumpănim cu
„sângere-rece grelele imprejurări în cari ne
„aflăm, și să luăm uă hotărire care să
„nu ne compromită prezentul, care chiar
„să ne assicure viitorul!“

**

Osebitu de decisiunile Europei, mai
vinu și alte nevoi; mai vine și Russia a ne
cere immediata applicațione a tractatului
de la Berlin, față cu prescriele noastre
constituționali cari ceru timpu materiale..

Difficultăți din tôte părțile, curse de
pretutindeni, precând se scie că nu leala
oppozițione de la noi, este aceea care să
nu formeze acte de accusare din oră ce li-
teră scrisă, și arme de lovitură din oră ce
țandări căt de putrede!

Aci deră mai cu séma, romanescă obla-
duire Brătianu-Rosetto-Kogălniceană, este
datoră așă depune tôte forțele...

**

Așa face oppozițione de la noi, pentru
că așa oppozițione avemü noi, pentru că
numai uă oppozițione ca a noastră să poate
servi de mercenari:

Fără patria nici părini,
Dar vitejă de cel vestiți,
ca d'alde Bauer, Vertmont, Slavici, Lu-
signani, Emin-aga-esci, et tutti quanti,
et tutti frutti: turci, jidani, armeni, afgani-
stanii: cofisti, moristi, baptiști, anadaptiști.

**

Voiți probe? — vă dăm cu miile...
Corporile legiuitoră n'apucasseră să se
deschidă bine, Români nu citiseră cu to-
ți messagiul de deschidere, și Pressiunea,

Tempițul și Res-boul, tragea déjà térem-
témurile lorunguresc și arihananele
loru jidovesci...

„Deputați și Senatori și-a părăsită
„stosul, billiardul, pe deul Bacchus, și,
„cu frunțile năsprite de jocul cu cărti
„măsluite, diurnașii și cumulardii, individi
„a căroru numedovedescu că nu apparțină
„nici unei țărri, nici unei națiuni, s'a uă
„pustită să vîndă unu pămîntu, pe care
„el, phanariotul, cosmopolitul, cetăteni uni-
„versul, s'a născut din intemplare nu
„mai!“

**

Intrebamă pe lealii nostrii adversari,
de că Ghimpele, cu totă qualitatea sa de
diară glumetă, a putut cădea în assemenea
grosolanii ca dumnea-lorū...

Si cine per Bacco? — Bauer, Vertmont,
Slavici, Lusignani, Emin-aga, — cu baronul
in capă și cu „frachiele Baghiescu“
la coda, — să qualifice pe Kogălniceanu,
pe Rosetti, pe Brătianu, pe Kitu, pe Cămpineanu,
de „phanariotul, cosmopolitul, ce-
tăteni ai Universului!“

Vorba nemuritorulu Heliade :

Maș di-îi mamă și gușată...
Pioș nu îl-o dice ea!

**

Baronul mai cu séma, „Thiersul României“
din hanul Dacia, „illustrel bărbat
de statu,“ de pe strada Pensionatului, my-
thologicul Tantal celu setosu din... de-
pendințele Cămpineanului, a lăsatu mai
pe toti și s'a năpustit numai pe Kogălni-
ceanu, pe... mirul guvernului...

Cititi, de curiositatea epocii, numerii
din urmă ai Pressiunii, și mai cu séma
pe celu de Dumineacă...

Kogălniceanu a citit messagiul! Déră,
„pentru ce Kogălniceanu și nu Brătianu?“
„Ce! pentru că a lipsită Brătianu! Si
„pentru ce să lipsescă Brătianu și să ci-
„tescă messagiul Kogălniceanu? Nu este
„acesta uă trădare, uă vîndare?! Cum!
„Kogălniceanu se citescă messagiul, pe
„când alte dată, în timpu mai fericiți, mai
„românescă, numai unu Lascărache, de
„pe domnul birău, era în dreptu a rosti
„messagie?!“

„O, tempițure! O, murăture!“

**

Deci și prin urmare, cu adversari de
soiul acesta, ce mai avem de făcută de căt
a' lăssa în mila Domnului, pino ce, unu
consiliu medicalu, și va aședa în locuri
către cari au pornită cu pași gymnastică!

Audiți comedie pe perete! Brătianu,
Kogălniceanu, Cămpineanu, Chițu, phana-
riotul, cosmopolitul, vînduți, cumpărați; éra
Bauer, Slavici, Vertmont, Meștani, La-
chierdopoulos, Halvagopoulos, Deli-zor-
zopoulos, neaoșii români, mari patrioți!

Audiți nasdrăvăni și logică baronescă!
Brătianu, Kogălniceanu, Rosetti, Cămpineanu,
Chițu, talhară și vîndetori; éra
domneea-lui, cu acțiunile Daciei, cu domenile
din Ialomita, cu kérámidele Academiei, și musin Bauer, cu iarba fiarelor
pe la cassele Wertheim, cu argintăriile
Vlădoianul, omeni onorabili, persoane
venerabile!

**

Ecco cum se scrise historia,—contimprană,—la *L'empul, Pressiunea, Rés-boul!*
Ma comme fa
D'a ridere...
D'a lor stupidita,
Ma comme fa
D'a ridere dara...
D'a lor stupidita!

Piperusu.

Domnul Pascaly, înindu că publicul să crie părerea asupra eșirii d-săle din asociație artiștilor, ne rögă de a-l publica scrisoarea următoare, publicată și în *Romanul*.

Credem de datoria noastră de diarist de a-l împlini dorința:

*D-lui directore gen. al teatrelor.**Domnule directore!*

Acum un an, după ce guvernul mă-a luat teatrul, fără motiv, pe când aveam un contractă încă pe 3 ani, și mă lăsată înecată în datorii de 40—50 de mil de franci, pentru care astăzi sunt urmărită și de care aș fi putut să scap pote în acel 3 ani din urmă; până să mi se facă dreptatea ce așteptă, am primită să schimbă serviciile măre de artist cu propunerile teatrului națională pe stagiunea 1877—1878. Decepțiunile ce am suferit și în promisiunile unora și în dreptele mele așteptări au fostă atât de crude, cum nu mi le am putut imagina; și cu toate acestea le am indurat fără murmur, numai ca să termiu stagionea teatrală.

Posițiunea ce mi se oferă astăzi fiind poate acesată, decă nu și mai rea, mă vei permite, d-le directore, să mă tem cumplit și să nu cetez să intru într-un teatru unde mă așteptă încă toate neajunsurile, totă nesiguranța, săracia chiar ca omu și totă vecsațiunile și umilirile ca artist.

Ca șef de familie, în locu deeducație și trăi bună, las copiilor mei miseria și datoriile care mă apăsă; sunt dator să cercu totu, ca să le împuținez acestu rău, decă voiu putea. Ca artist să

FOIȚA GHIMPELUI

ALINA

(Urmare)

— Si pe cine a iubită mai multă, 'i disem, din toții ce 'i a cunoscută?

— Poți să mă întrebă? 'mă respuse ea; eram simplă când mă văduță, și nu eram totu astfel când am văduță pe altă. Am începută a mă găti; negresită că nu mai aveam frumusețea dăr aveam trebuință de a plăcea, cu toate că nu mai putem să iubi. Arta strică totul: roșul pe care 'l punem strică frumusețea obrazului nostru, sentimentele ce arează ne răcescă înima. Numai pe dă-te-am iubită, și, oră cat ar fi de lesne a se găsi alta mai credincioșă ca mine, e imposibilă a fi așa de statonnică, ideea d-tele, totu dă-una prezintă în mintea mea, în infidelitatea ce 'i facem, 'mă amăra mai totu-dă-una plăceră. Voiu mărturisii cu toate astea că ea împrumută acestor infidelități din când în când incantări.

Avui uă adeverată plăceră regăsindu pe scumpă mei Alină, ne îmbrățișăm cu același transport ca și în acele timpuri fericite, când buzele noastre nu mai întâlniseră alte buze, și când amioamele noastre respundeau primelor invitați alături; sosirăm la ea, rămăseu la mase, fiindu că d. de Castelmont lipsia. Dăr fericirea mea se mărgini numai în astă petrecere cu uă

vede că suntu condamnată să reincepă de astăzi, ca să întâmpin nevoie omului și trebuințele artistului.

Eü, d-le directore, nu am nici pensiuni nici recompense, nici averi rămase, nici venituri particolare.

Cand veți crede că teatrul mă poate primi cu considerația ce merită un artistă, și că poziția artiștilor poate împlini întru cat-va trebuințe și nevoile lui cele mai neapărate, voi fi fericită să facă, pentru teatru, cea ce am făcută în 30 de ani necurmat. Pene atunci, credându în dreptatea viitoră, voi fi dură cu resemnație nemeritată săptă ce mi s-a creată, dreptă recompenză de toate sacrificiile ce am făcută teatrului.

Bine-voiți, etc. etc.

M. Pascaly, artist comedian.

S A R A D A

Pa-tea 'nteiū e fructul care
 Véra 'i cu multă cătare.
 Partea-a doua-i unsurósă
 Si din lapte e estrasă.
 Totul este adjecțiv
 La mică cuațificativ.

Ciocoescu.

ARITMOGRIFU

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8...	Omeni demni.
2, 4, 6, 7, 8...	Unu munte din Europa.
3, 2, 2, 5...	Unu felu de colivie pentru unele ieseri.
4, 5, 3, 4, 3, 8...	Nume biblică.
5, 7, 2, 7, 6...	Nume femeescă.
6, 3, 5, 2...	Adjecțivă.
7, 8, 5, 3...	Unu poporă.
8, 5, 3...	Arma usitată de ce vechi.

Initialele, citite de susu în josu, arată lucrarea ce-o face cel din primul rând.

Cocuța.

Cuvântu pătratu

Rondulă anteu e o plantă.
 Rondulă alu duoilea, uă haină tărănească.

frumosă femeă care nu se mai numea și nu mai era Alina.

Amanți, cari voiți a cunoște amorul, sau nu mai voluptatea, nu mergeți la norocu cu scisorile ale ministrului în buzunar, care vă silescă a pleca la armată. În aste circonstanțe am vădut pe domnă de Castelmont și am perduță multă. Până când vocea înșelătoare a gloriei va face odiosu dulcele repaosu și tinerele plăceri? până când astă voce va prefera lupta amorului? Nu făcem său aceste înșelători închipuirile; când cinea este brigadier, după cum eram, nu lesne se găndește a fi mareșal de câmpu de căt filosofii, și cu totă aspirația ministrilor, e, de ordinar nu apăre de gândul său. Intrău, dără tu trăsura mea esindu de la d-na de Castelmont, și sunăriu cu placere către nouă momente de ură.

După ce am fostă cinci-spre-dece ani afără din patria mea, după ce am cercată de-uă dată nu multe lovitură de pusca în Germania, și destule injurii la curte, trecuță în India în calitate de locoteninte generații.

Lașu poetilor și Gascónilor grija de a cerca și de a descrie furtunile. Eșu de ordinar călătoresc fără accidente. Total era linistită la sosea mea, și să știu că în Indi semănă nu multă unei călătorii de plăceră, de căt unei comisiuni militare. Ne așteptă ce face, percurseu diversele regate ce împărță astă vastă teră, și mă opriu în Golconde. Statul acesta era cel mai înfloritor din toată Asia. Poporul era fericită sub imperiul unei femei care guverna pe regele prin

Rondulă alu treilea, expresiunea cu care strigați pe Isus. Rondulă alu patrulea, nume bărbătescă.

Cetindu verticală, de susu în josu, găsimu rondul I-iu sinonim cu rondul I-iu orizontal; al duoilea verticală, cu al duoilea orizontal și așa mai încoole.

Cocuța.

DESLEGARI

Logograful a fostă: Efe-ū, fesu, esu. Arismograful: Rondul orizontal Cio, Coi și celu vertical, clefetescu, lefi etc. Cuvântul pătratu:

D a R
 A b A
 R a D

Cuvintele în circumferință: Rom, rof, rol, roă, rin; orașul din Italia formată de finale Milan; și cuvântul triunghiular a, ba, aba, laba și slaba.

IMPORTANTU.

Sunt rugați, cu insistență, toti D-nii corespondenți, notați mai josu, a grăbi achitarea contul dloru pe lunile trecute, lăsându la o parte mila cu lucrurile altuia:

D. correspodintă de la Caracală	25 exemplare
idem	Ismail, 125 idem
idem	Roman, 128 idem
idem	Adjundă, 50 idem
idem	R.-Sarat, 36 idem
idem	Tecuciă 260 idem
idem	Brăila, 180 idem
idem	T.-Măgurele 78 idem

BIBLIOGRAPHIE

A eșită de supt-presă și se află de vîndare la librării și chioșcurile de diare:

CH. BERNARD DESCOSNES No. 1.

PARTEA I, DRAMA

DONNISOARA MONTE CHRISTO
DIN

SCARSWOOD

Tradusă de I. S. Spartoly.

Prețul unu număr pentru totă Tera 15 bană.

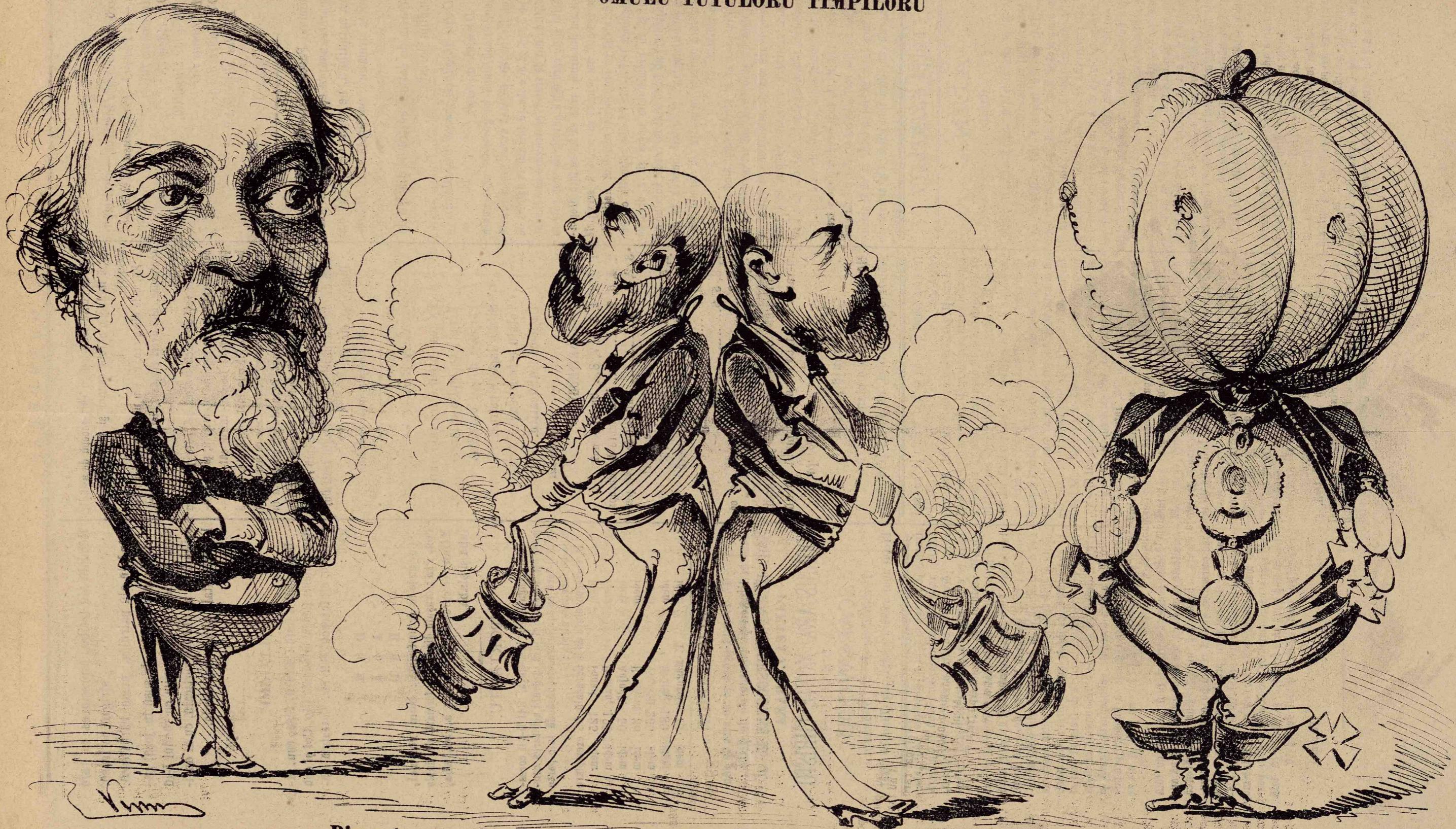
frumusețe și regata prin înțelepciune. Lăjile statulu și acele ale particularilor erau de o potrivă pline. Tărani și cultiva pământul pentru elu, lucru ce este cam rară, și visterii nu lăsu din veniturile statulu, cea ce e și mai rară.

Orasele impodobite de edificiuri superbe, și mai impodobite încă prin nenumăratele deliciuri erau pline de fericită cetățenie, mandri de a le locui. Ce de la cămăra erau reținuți acolo prin abundență și libertatea care domnia, și prin onorurile ce guvernăm făcea agricultură; cel mar, în fine, erau incăutați la curte de frumoși ochi ai reginei, care avea arta de a recompensa credința loră fără a seca tesaurile publice, artă sigură și încantătoare, de care reginele se folosescu prea puțin, și de care, regii lor nu știu ca ele se servește.

Sosii la această curte și fuiu primi cu totă mulțamirea posibilă. Pe de-uă parte avu și audiencie publică a regelui. Si regina, care părea că nu cunoscuse, și lăsa vălul pe ochi. După reputația sea, înțăru pre liberală, cea ce nu mișcă. Altu-fel ea nu primește bine, și năvălu a mă plâng, de căt, că nu 'i văzusem obrazul și că muriamu de ciudă a 'lăvădea, pentru că audsem că e frumoșă și pentru că totu ce aparține unei regine e demu de văduță.

(Va urma)

OMULU TUTULORU TIMPILORU

Din ce în ce mai bine.

Totă-d'a-una bine.